

III. évfolyam, 10. szám. Megjelenik havonta egyszer. Budapest, 1912. október.

Kiadóhivatal: VII. ker., Rottenbiller-utca 35. sz. I. 3. — Előfizetési díj egész évre: **csak 50 fillér.**

Jelentés az osztrák és magyar missziói konferencia ez évi üléséről.

A püspöki methodista egyház munkája Ausztriában és Magyarországon missziói konferencia keretében történik, mely mint minden konferencia, évenként egyszer körülbelül egyheti ülészakra összejön, valamely előre kijelölt helyen. Az idén az újvidékiek voltak a szerencsésék. Ők láthatták vendégeikül a konferencia tagjait és a misszió munkásait. Nevezetes volt a konferencia sok körülménynél fogva, de eleve megemlítendő, hogy szinte történelmi nevezetességű az egyház életében azért, mert az *első volt magyar földön.*

A missziói konferenciának a jelentés évében hét kerülete és egy újonnan kezdett munkahelye van. Ezek képviselőit eljöttek a konferenciára a prédikátorok, hogy meghányják-vessék a misszió szükségleteit és megbeszéljék azt, hogy mimódon tudnak gyümölcsözőbben munkálkodni a jövő munkasztendőben.

Augusztus 29. este 8 órára volt kitűzve a konferencia ünnepélyes megnyitása. Kevésel ez időpont előtt jöttek össze *Méhner L.* Alfréd prédikátor lakásán a konferencia hivatalos tagjai. Az elnök, dr. Nuelsen János püspök szintén megérkezett és néhány perccel később már a fényesen kivilágított és virágokkal gazdagon feldíszített kápolnában jelent meg a misszió első munkásaival. A kápolna jól megtelt látogatókkal és az első benyomás igazán kellemes, szinte lélekemelő volt. A szószer megélt a falon a látogató a híres angol reformátor Wesley János életnagyságú

színes mellképét láthatta. A képet gyönyörű virágkoszorú övezte és e köré ismét az európai püspöki kerülethez tartozó egyes nemzetek zászlócskái voltak tűzdelve. Persze az amerikai nem hiányzott. Az egész fölött a magyar piros-fehér-zöld uralkodott. E szép díszítmény felett virágokkal körülvevett szíves „Isten hozott” köszöntötte az érkezőt.

Néhány perccel nyolc óra után *Méhner L.* Alfréd kis zömök alakja tűnt fel a virágokkal ékesített szószeren. Arca a boldogságtól sugárzott. Minden szó, mely ajkát elhagyta, kellemes, tiszta és érthető volt. A szónok átérezte a pillanatok fontosságát és hivatása magaslatán állott. Ő játszotta az idén a gazda szerepét és így sok körültekintést és sok tapintatosságot igénylő munkát kellett végeznie, amíg ez ünnepélyes pillanat elérkezett számára.

A gyülekezet éneke és ima után a gazda megkezdte szép és tartalmas ünnepi beszédét. „Isten hozott” úgymond, „van ide felírva és ezt az „Isten hozott”-at szívből intézem a mai esti ünnepélyes alkalomra egybegyűlt közönséghez.” Miután így szívesen üdvözölte egyenként a püspököt, a prédikátorokat és a különböző vidéki állomásokról összesereglett vendégeket, rátért Újvidék szab. kir. város, valamint az ottani gyülekezet története vázolására. Újvidék igen régi nevezetességű város. Az évszázadok folyamán nem ritkán igen fontos szerepet játszott. Az ország határán mind e mai napig kiváló szerepet visz és az egész Alduna vidékét uralja. Meg-

emlékezett a város előjáróiról, akik mindig szíves figyelemmel és türelmességgel kísérték a gyülekezet munkáját.

A gyülekezet a múlt évtized elején keletkezett és az első prédikációkat a jelenlegi missziói szuperintendensünk Melle F. H. Ottó, wieni prédikátor tartotta, aki akkor Szenttamáson volt állomásozva. A gyülekezet első kinevezett prédikátora Schuldt Róbert volt. Őt követték Voigt Ernő, Lichtenberger Vilmos, majd négy évvel ezelőtt Méhner L. Alfréd, akinek öröme vendégül láthatni a most üléső konferenciát.

Egy újabb ének eléneklése után a gyülekezet fokozottabb érdeklődésétől kísérve szólalt meg kellemes és meleg hangján igen tisztelt és szeretett püspökünk dr. Nuelsen János. Zürichből jött közénk e nagyműveltségű és széles látókörű főpásztorunk. Az idén együtt volt egyetemes konferencia állapította meg számára lakóhelyül Zürichet, ahonnan hivatása neki az európai konferenciák felett felügyeletet gyakorolni és ezek ülésén elnökölni. Nevezetes egyéniségében az, hogy ő az első németajku püspök egyházunkban. Most ötödik esztendeje, hogy e ma-

A METODISTÁK ELSŐ KONFERENCIÁJA MAGYAR FÖLDÖN.

Néhány vers eléneklése után *Melle F. H. Ottó*, a missziói konferencia felügyelője lépett a szószékre. Kezében tartotta írott beszédét, mert ő, a lelkes magyarbarát, magyar beszéddel kívánta köszönteni az egybegyülteket. A beszéd jó benyomást tett, nagy örömmel hallgatták. Mi ugyanis mindig sokra becsüljük az idegen származásuak ily irányú törekvéseit. Boldogok vagyunk, ha látjuk, hogy valaki sem fáradságot, sem áldozatot nem kimél, csakmogy nyelvünket elsajátíthassa és közöttünk munkálkodhasson. Szónok a konferencia nevében szívesen üdvözölte a püspököt, aki először jött közénk és Isten gazdag áldását kívánta a jelen ülészsakra.

gas tisztségbe jutott és eddig Amerikában lakott.

Püspökünk hangja kellemes, kiejtése tiszta és érthető, amit mond, csupa élet. Az egész egyénisége olyan megkapó, hogy aki őt egyszer hallotta vagy vele beszélt, nem könnyen felejtí el ismét. Beszédének tartalma szeretetet és lelkesedést áru el ama nagy miszió iránt, amelyet mesterünk Jézus Krisztus bízott reánk. Hasonló érzellemmel van nagy egyházunk iránt is, amely munkáját kiterjeszti széles e nagy világra. A metodisták nem ismernek nehézségeket, amelyek a különböző nemzetiségek és nyelvek, az emberek előítéletei és romlottsága révén

1812/10

keletkeznek, ők legyőznek mindent, ami útjukat állja, azzal a szeretettel és odaadással, amelylyel munkájuk iránt viseltetnek. Minden metodista szíve nagy és az emberiség megmentése után való vágya határt nem ismer. Amilyen széles a világ, olyan a metodista munka kiterjedése is.

Néhány vers elénekzése után imával zárult be e nevezetes és felejthetetlen nap. Az Úr gazdag áldása volt az egész gyülekezeten.

A konferencia hivatalos része csnpán másnap, csütörtökön reggel fél kilenc órakor vette kezdetét. E fontos ülések sorozatát az Úr szent vacsorája előzte meg. A már anyyira megszeretett püspök intezte e szentség kiosztását Melle Ottó szuperintendens segédlete mellett. A bevezető beszéde ismét mélyen átgondolt és szívhez szóló volt, úgy hogy hálás szívvel járultak az Úrnak derék szolgálói és a jelen volt vendégek az Úr asztalához. Ha Jézus vérét adta értünk, úgy hát mi is készek vagyunk életünket az ő szolgálatában hűen eltölteni.

Az áhitat eme komoly pillanatai után megnyitotta az elnöklő püspök a konferencia nyilvános ülését. Az utolsó konferencia titkára felolvassa a névsort. Melle Hermann kivételével mindnyájan jelen vannak. Az elnök közli, hogy nevezettet az északnémetországi konferenciába helyezte át. Jelen vannak a következő rendes tagok: Melle F. H. Ottó, Wienből; Dardi Felice, Triesztből; Bargmann Henrik, Grácból; Méhner L. Alfréd, Újvidékről; Fünk Márton, Budapestről és Riedinger Pál, Szenttamásról. Jelen van ezenkívül Rapp Ottó, próbatag Wienből. A konferenciának vannak érdekes vendégei. Úgy az észak-, mint a délnémetországi konferencia delegáltak egy-egy tagjukat a konferenciánkra. A püspök bemutatja Schädel és Scharpff delegátusokat. A konferencia szívesen üdvözli őket. Az egyes ügyek elintézésére nem terjeszkedhetünk ki e cikkben, talán nem is volna érdekes. Csupán röviden vázolom a történeteket, hogy az olvasónak legyen fogalma egy ilyen konferenciái ülésről. A házi gazda kedves neje gondoskodott arról, hogy az ülések alatt beálló szünetek alkalmával legyen egy kis uzsonna is. Ezek egyszerűek voltak bár, de izletesek és üdítőek. Naponta tizenkét órakor az elnök bezárta az ülést. Félegy órakor társas ebéd volt. Délutánonkint az egyes bizottságok végezték fontos teendőiket. Akiknek szabad idejük volt, a várost tekintették meg vagy egy-egy sétával a Duna partján vagy a ligetben üditették fel magukat. Esténkint összejövetelek voltak, amelyekben a közönség nagy számban jelent meg.

Szombaton még egy érdekes vendég érkezett. Dr. E. E. Count, a bulgáriai missziói konferencia szuperintendense. Dr. Count amerikai úr és hosszabb idő óta felügyelője már a

bolgár misszióknak. A püspök bemutatja őt is. A vendéget szívesen üdvözli a konferencia, mire az röviden felel. Örül annak, hogy régi vágya beteljesedett és hogy egyszer eljöhett az osztrák és magyar konferencia üléseire. Szívélyesen meghívja a konferenciát, hogy a látogatást azonnal adja vissza a jövő héten napoló bulgár konferenciának. Így már volna alkalma megmutatni, mi a bulgár vendég-szeretetet.

Szombaton intéztettek el a konferenciához érkezett kérvények is. Ifj. Mann Henrik, cand. theol., a konferenciába való felvételért folyamodott. Miután iratai az illető bizottság által megvizsgáltattak és a konferencia a kérvényező alkalmasnak találta, felvette őt próbára a konferenciába. A másik kérvényező, e sorok írója, aki magyar ember, már rendes tagja volt az északnémetországi konferenciának, de két évvel ezelőtt az utazó prédikátori szolgálatból kilépett. Miután a bizottság eme kérvényező szándékait is tüzetesen megismerte, kérvényét szintén pártolólág terjesztette a konferencia elé. Így a konferencia felvette őt rendes tagjai sorába.

Szombaton délután a konferencia sétát tett Pétervárad várba és onnan Kamenicára. A séta igazán kellemes volt. Különös alkalom volt ez a társalgásra, amely rendkívülien szívélyesnek és fesztelennek volt mondható. Egyesek most látták egymást először és mégis úgy beszélgettek egymással, mintha már régi ismerősök volnának. Csupa barátság, csupa szeretet fűzte a kirándulókat egybe. Hazafelé hajóval jöttünk. Néhányan a prédikátorok közül összeültek és kart képezve egypár szebbnél-szebb éneket énekeltek mindnyájunk gyönyörűségére.

Az egész konferencia fénypontja a vasárnap volt. A délelőtti isteniszteletet dr. Nuelsen püspök tartotta. Beszéde közös áldása volt az egész gyülekezetenek. Ekkor jelen voltak már a vidékről, a konferenciára sereglett vendégek. Számosan mondták nekem, hogy e beszéd minden szava arany volt és hogy olyan benyomást gyakorolt rájuk, hogy szinte kitörölhetlen lelkükből. Német nyelven meg is fog jelenni egész terjedelmében „Evangelist“-ünkben.

Ezen ünnepi beszédet egy szintén nagyon ünnepélyes szertartás követte. Ugyanis a konferencia Riedinger Pál szenttamási prédikátort vénné választotta meg és így most következett avatása. Hivatottságára és hitére nézve a püspök több kérdést intézett hozzá, amelyekre kielégítő választ adott. Ezután a püspök az összes jelen volt véneket előszólítá, akik az avatandó köré csoportosulva leborultak imára. Hívó és szívből fakadó imádságok után, a püspök elsőnek tette jobbját a térdeplő testvérünk fejére, mire ugyanezt cselekedte az összes jelen volt vén. Miután így

mindnyájok jobbjára Riedinger testvérünk fején nyugodott, a püspök a Szent-Lélek kitöltéséért fohászzkodott. Ezután a püspök bibliát tartott a felavatott elé, melyet az jobbjával megérintve, a főpásztor által felruházott az őt megillető jogokkal: az evangéliumot prédikálni és a szentségeket intézni.

Vasárnap délután 1/23 órakor énekes istentisztelet volt. Ez egy valóságos szent hangverseny benyomását tette a hallgatóra. Egyik énekcszám szebb volt a másiknál. Volt vegyeskar és férfikar. Volt szóló-szám és egynehány éneket az összes karok együtt énekeltek. Volt magyar ének és volt német ének. A püspök német beszédét jelen sorok írója tolmácsolta magyarra, dr. Count angol beszédét Melle F. H. Ottó szuperintendens fordította németre. Így igazán testvériesen osztozkodhattak az atyafiak az élvezetben. Egyesek pedig gyönyörködhetek az egészben.

Este volt a zárünnepély. Régi szép szokás a konferenciákon egy estét a prédikátorok számára jelölni ki, amelyen ezek lelki tapasztalataikból vagy élményeikből mondanak el valamit. Ez alkalommal erre a célra az utolsó estét jelölték ki. Igen érdekesek, olykor meghatóak voltak az elbeszélések. Ünnepeles pillanatok az ilyenek, mert a szent fogadalmak ilyenkor nem ritkák és némely lélek kezdett már ily alkalommal új odaadóbb és hűebb életet.

Az idő hamar múlt; még a köszönő bizottság olvasta fel jelentését. Megköszöntük szeretett püspökünk bölcs és önfeláldozó szolgálatait. Megköszöntük külföldi vendégeink meleg érdeklődését és jó tanácsait. Megköszöntük a gazda és kedves neje szives és nagy fáradozásait, melyekkel kellemessé és áldásossá tették ottlétünket.

Most következett a sokakra nézve igazán fontos és érdekes pillanat. Feszült figyelemmel fogadták a szószékre lépő püspök minden szavát, kezében volt az új konferenciái évre szóló kinevezések jegyzéke. Ki hová kerül, kinek melyik terület lesz munkatere, már el van döntve. Csak az hiányzik még, hogy a jegyzéket a püspök felolvassa. És a püspök megkezdi... Kiki megkapta a rá nézve legjobb helyet! Ezzel aztán a konferencia hivatalosan véget ért. A püspök áldással bezárta az ülészakot.

A vendégek közül sokan még aznap hazasiatnak hírül vinni, hogy kit nyertek vezetőül a jövő esztendőre. Sokan mindjárt a helyszínen szivesen üdvözölték a számukra kinevezett prédikátort. Imával jöttünk és dicsérettel távoztunk. Isten nagy és felséges! Őt szolgálani boldogság és öröm. Vajha az új konferenciái évben sokan-sokan, az Úr szolgálatába lépnének.

Jakob János

Újverbász, Rakóczi Ferenc-ut 43.

Innen-onnan.

A legújabb statisztika szerint a metodista egyház tagjainak s híveinek száma 30 millió.

A püsp. metodista egyház két nagy missziói társasága (a külmissziói board és a női missziói társaság) a múlt évben 2.082.296 dollárt azaz 10.411.480 koronát adtak ki a külmisszió részére. A legtöbb adomány nem a gazdagoktól érkezik ide, hanem a szegényektől, kik készséggel adják kevés filléreiket az Isten országa építésére. Apró cseppekből lesz a nagy folyam. Mit is cselekedhet egy egyház, ha egységes, ha benne mindannyian ugyanazon lélekkel vannak eltelve! Vajha ezen adományokat is megáldaná az Úr, hiszen imádsággal adták azokat és vajha sok lélek vezéreltetne ez adományok eszközei által a megváltó Jézushoz!

Terjesszük a Békeharangot!

Hadd vigye szét az igazság igéit sok ember közzé!

1912.

Az Ausztriai és Magyarországi Missziói Konferencia küldetési jegyzéke.

Melle F. H. Otto, szuperintendes,
Bécs, Trautsohn-gasse 8.

Bács-Szenttamás, Óbecse: Riedinger Pál és segédje Kuszli Márk.

Budapest: Funk Márton.

Grác: Bargmann A. Henrik.

Triest, Monfalcone és Muggia: Dardi Felice és segédje.

Ujvidék: Mehner L. A.

Verbász: Jakob János.

Bécs I.: Melle F. H. Ottó és Mann Henrik.

Bécs II.: Rapp Ottó.

Bécs, cseh munka: betöltendő.

A Békeharang szerkesztője: Melle F. H. Ottó.

Vallásos összejövetelek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 35. I. 3.:

Vasárnap d. e. 9 órakor prédikáció, istentisztelet.

" d. u. 5 " " "

" d. e. 11 " vasárnapi iskola. "

" este 1/2 7 " a férfiszövetség gyűlése.

Kedden " 8 1/4 " bibliaóra.

Angyalföld, VI., Petneházy-utca 25.:

Vasárnap d. u. 2 órakor vasárnapi iskola,

" este 8 " istentisztelet.

Szivesen látjuk!

Kiadó a „Keresztyén könyvesház k. f. szöv.”

Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 35. sz. I. 3.

Szerkesztő: Melle F. H. Ottó.